

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0 mm

0

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

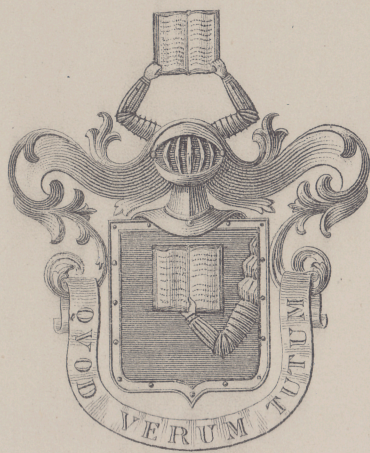
[H.L. Nansen.]

Passiar holden paa
Maskeraden i Moss

3 Jan. 1816.

V box 40: Clava. 1182

V box 40:1182

Thronestoeck

Thronestoeck

Nansen, Hans Leierdahl

*Fogelken & Lundström
med Nansen*

Halvorsen s. 246

[Nansen, Hans Leivdahl]
P a s i a r,

holden paa

M a s k e r a d e n i M o s s,

Onsdagen den 3die Januarit 1816,

imellem

toende unge, i deres egne Tanker meget vittige og
satiriske Herrer; men, som dog ikke vare et
Haar flogere, end nogen af de Andre.

[Hans Leivdahl]

Christiania.

hos Jacob Lehmann.

V. box 40: 1182.

Mel. Kommer Venner skal I see ic.

Kommer Venner! Kommer, seer,
Her er Mascarade,
Hvor man underlig sig teer;
See! enhver vil lade,
Hvad han ingensinde var,
See! den Kloge spiller Nar,
Narrer spille Kloge. ;:

See! til Sultan Mustafa,
Med sin Dole, Gjente
Danser Halling-Hopsasa.
Skulde man vel vente?
At man havde i Byzants,
Mester udi Halling-Dands,
Siden Haralds Dage. ;:

Lystig! frisk! min Hr. Husar,
Sving kun hendes Naabe;
Hvo er den, der spiller Nar,
Ja det er en Gaade.
Men at der er' Narre nok
Udi saadan buntet Flok,
Det er let at gjette. ;:

See til Fruen, sig og fram,
Stolt af gammel Adel,
Og skjøndt Rudsken — Dog, sy Skam!
Bogt Dig, Ven! for Daddel.
Paa det gamle Stammetræ,
Kindes vist nok intet Fæ,
Men kalkonste Haner. ;:

Nu, min kjære Hr. Bajas,
Alleting med Naade;
Tør han komme med sit Glas,
Hen til hendes Naade?
Seer han ei, hun faaer vapour,
Og i Armen paa Maseur,
Galder om og daaner. ;:

Ei — min Hr. von Spradensfeldt!
Har man og den Vere?
Men tillad — min tappre Helt!
Han maae artig være;
Ellers, see min Pennekniib,
Skaan derfor sit unge Liv,
Til en Ridder-Orden. ;:

Godt Frosken! ei saa knips,
Om jeg maatte bede;
For De veed det — Skalken — vips,
Er i Barmen nede.
Men er Amor sluppen ind,
Man for sildig sætter Wind,
For hans Narrestreger. ;:

Men, hoad Fanden er dog det
 For en gammel Kone?
 Som ledsages, seer jeg ret,
 Hift af Jomfrue Lone.
 Hun er ussel, stakkels Skrog
 Og desværre ei ret klog;
 Thi hun gaaer med Sporer. :;

Ei, see Frue Justitia,
 Hoor hun om sig feier,
 Skarn der bliver nok eydda;
 Thi, imens hun veier
 Retfærd i den ene Skaal,
 Guld og Gunst dog Vægtens Naal,
 Tvinger dybt mod Jorden. :;

Kammerherren ogsaa her
 Spillende paa Lire,
 Han skal stundom være nær
 Ved at gaae paa fire.
 Som Apollo seer han ud,
 Men han har dog, stakkels Gud,
 Bandsadt lidet Hoved. :;

Hist, hans tykke Excellents
 Raadigen modtager,
 Hver en ydmyg Reberents,
 Sligt ham ret behager;
 Men tag Stjerne, Rasse væk,
 Du da faaer at see med Skrek,
 Stymperen tilbage. :;

Herr'n der, er vist Skribent,
 See! hans lærde Væsen;
 Skjøndt han ikke har fuldenkt,
 Ret indvoendig Læsen,
 Han dog tygger kjækt sin Pen,
 Piner Musen, plager Ben,
 Med en Hob Gadaser. :;

Bisboms Dyb og Grundighed
 Herren der ledsager,
 See kun til, fra Himlen ned
 Stjernerne han rager.
 Himlen i den ene Haand,
 I den anden en Stump Saand,
 Jorden knap han rører. :;

Der Finants-Minikeren
 Gaaer og spanfulerer,
 Dybt i Coursberegningen,
 Han nu vist finder;
 Han tilsidst dog finder ud:
 Pengene, det naad' os Gud!
 Ere bandsat flette. :;

Men sligt er en Bagatel;
 Thi der seer jeg Manden,
 Som til Tingen kender vel,
 Han har Vid i Panden;
 Thi han sætter Guld, Gehalt
 Paa Papiret overalt,
 Hvor det og end findes. :;